

ලාභය හා අලංකාරය ගෙන දෙන ගම්මිරිස් වගාව

අපට වුවමනා ගම්මිරිස් ප්‍රමාණය මෙහිම නිපදවා ගත හැකිය. “ මේ පිළි වෙල ඔබද අනුගමනය කරන්නේ නම් එය ඉතා කෙටි කාලයකදී පහසුවෙන් කළහැකිය ” යි බුලත්සිංහල අයි. ඩබ්ලිව්. ඩී. නේරිස් අප්පුහාමි මහතාගේ ගම්මිරිස් වගාවට කියා පාන්නක් බඳුය. තම වත්තේ තිබෙන ලොකු ගස් ගම්මිරිස් වැල් යැවීම සඳහා උපයෝගී කර නොගන්නේ නේරිස් අප්පුහාමි මහතා සුරැකීමේ ගජ හපනෙක් බැවිනි.

රූස ගස්වලට යවනලද ගස් දිගේ ගොස් ගම්මිරිස් කැඩීමේ අපහසුව හා අපතේ යැමද වැලැක්විය නොහැක්කකි. එහෙයින් ඔහු ගම්මිරිස් වගාව සඳහා උපයෝගී කර ගෙන ඇත්තේ ගෙමිදුල ඉදිරිපස අඩි 6ක් පමණ පරතරය හා එම උසටද සිටුවා ඇති කම්බි වැටේ කණු කීපයක් පමණි. මේ කණු සඳහා භාවිතා කර තිබෙන්නේ මිල්ල නමැති ලී කොටත් වර්ගයයි. එක් කණුවකට ගම්මිරිස් වැල් කැබලි තුන බැගින් සිටුවා ගොම හා කොම්පෝස්ට් පෝර යෝද තිබේ. සිටුවීම් සඳහා ගන්නා ලද්දේ හොඳින් එල දරණ වැලකින් මුල් අද්දවාගත් වැල් කැබලිය. දැනට අවුරුදු තුනක් පමණ වයස් වූ මෙම ගම්මිරිස් වගාවෙන් වරක් කරල් නෙලාගෙන තිබෙන අතර දැනුදු එල දරයි. එක ඇටයකුදු අපතේ යා නොදී නෙලා ගැනීමට හැකිවීම බලාපොරොත්තුව සඵලවීමකැයිද නේරිස්

නේරිස් අප්පුහාමි මහතා ආධාර කණුවලට යැවුණු ගම්මිරිස් වැල් රැසක් ව්‍යාප්ති නිලධාරී රෝලන්ඩ් ද මැල් මහතාට පෙන්වයි

අප්පුහාමි මහතා පවසයි. කෘෂිකර්ම ව්‍යාප්ති නිලධාරී මහතුන්ගේද අනුදැනුම පරිදි කරනලද මෙම ගම්මිරිස් වගාව සිත්සේ සශ්‍රීකව වැඩී ඇත. එය නිවෙස ඉදිරිපස අලංකාරය වඩාත් දියුණු තියුණු කරන්නෙකි.

සැල්වීනියා මර්දනය හා වගුරු බිම් සංස්කරණය අතර ඉතා කිට්ටු සම්බන්ධයක් ඇත

1961 දී සැල්වීනියා වලින් ගහනවූ ඉඩම් අක්කර 50,000 මෙම වර්ෂයේ මුල් කාලයේදී අක්කර 12,000 දක්වා අඩු කිරීමේදී, වගුරු බිම් සංස්කරණය කිරීම ඉතා වැදගත් කායනීයත් වශයෙන් මෙම මර්දන ව්‍යාපාරයට ඇතුළත් කළ බව සැල්වීනියා පිළිබඳ කෘෂිකර්ම නිලධාරී. ජී. ආර්. ඩබ්ලිව්. ඩයස් මහතා දන්වා තිබේ. සැල්වීනියා පැතිර ඇති පෙදෙස් අතර හා මුදු බඩ ඇති, වගුරු බිම් අතරත් ඉතා කිට්ටු සම්බන්ධයක් ඇත්තේයයි ඒ මහතා සඳහන් කරයි.

සැල්වීනියා විනාශ කිරීමේදී මුලින්ම උද්ඝෝෂණය ඇතිවන්නේ, සැල්වීනියා පැතිරීඇති ඉඩම්වල වී ගොවිතැන් කළනොහැකි බවටයි. එහෙත් මෙයට නියම හේතුවනම්, සැල්වීනියා බෝවීඇති පෙදෙස්වල හොඳින් ජලය බැස නොයෑමයි. මෙයට උදහරණයක් වශයෙන් අවුරුදු 10ක කාලයක් පමණ සැල්වීනියා වලින් වැසී තුබූ අත්තිඩියේ කුඹුරු අක්කර 1,000කට අධික ප්‍රමාණයක් ගැන ඩයස් මහතා විශේෂයෙන් සඳහන් කරයි. එවකට තුබූ සැල්වීනියා මර්දන අංශය විසින් අත්තිඩියේ මෙම කුඹුරු යායේ සැල්වීනියා සුද්ධකොට දැමූ නමුදු, එහි ස්වාභාවිකව ජලය බැස යෑම සිදුනොවන බව දක්නාලදී. එබැවින් එහි රැදී තුබූ ජලය ඉක්මණින් ඉවත් කිරීම සඳහා ඩයස් මහතා විසින් පෝම්ප දෙකක් යොදා අත්හදා බැලීමක් කර ඇත. එම අත්හදා බැලීම ඉතා සාර්ථකවූ අතර මෙම කුඹුරු දූනට සාරවත් වෙල්යායක් බවට නැවත පරිවර්තනයවී තිබෙයි.

බෝවී ඇති සැල්වීනියා විනාශ කර දමා රැදී ඇති ජලය පොම්ප කිරීමෙන් ඉවත්කර, රොන් මඩ සුරා, ඇලවල් පිරිසිදුකර දමා, අක්කර දහක පෙදෙසක් සංස්කරණය කිරීම සඳහා 1962-63 මුදල් වර්ෂයේදී අට මසක කාලයක් ගත වී ඇත. අත්තිඩියෙහි පොම්ප යෙදවීම හා වතුර බැස යෑමට සැලැස්වීම ඇතුළත් මෙම සම්පූර්ණ කායනීය සඳහා රුපියල් දෙලක්ෂයක් පමණ වැයවී තිබේ. එනම් අක්කරයක් සකස් කිරීම සඳහා දළ වශයෙන් රුපියල් 200කි. මේ සමඟ සසඳා බැලූවිට, වියලි කලාපයේ කැලෑ ඉඩම් අක්කරයක් අස්වැද්දීමට රුපියල් 2,500ක් පමණ වැය වෙයි.

අත්තිඩියේ කරනලද අත්හදා බැලීම් අනුව පෙනී යන්නේ, වියලි කලාපයේ ඇති කැලෑ ඉඩම් සංවර්ධනය කිරීම සඳහා විශාල මුදලක් වැය කරනු වෙනුවට, දූනට අත්හැර දමා ඇති, මුදුබඩ තිබෙන හොඳින් ජලවහනය නොවන අක්කර 1,75,000ක ඉඩම් ප්‍රමාණය ගොවිතැන් කිරීම සඳහා සුදුසු තත්ත්වයකට ගෙන ඒම වඩා ඉක්මණින් මෙන්ම වඩා ලාභ සහිත බවයයි ඩයස් මහතා පවසයි.